

ningen, idet der de forskjellige Meninger angaaende Lovudkastets enkelte Paragraphers Behandling først ere komne til at træde frem og nu foreligge i Skikkelse af tre forskjellige Endringsforslag. Det ene af disse, det meget ærede Fleertals, har jeg ikke tiltraadt, fordi jeg fandt det ønskeligt, at der paa dette Sted kunde drages en saadan Grændse for Menighedsraadets Virksomhed, om den endog saa ikke var dragen ganske i det Omfang, som Udcastet tilsigter, og jeg maatte tillige finde det ønskeligt, at Menighedsraadets Omraade, der ogsaa efter min Mening skulde dele sig i to Hoveddele, nemlig baade som Medhjælp for Præsten indenfor visse Begrænsninger og som Repræsentanter for Menigheden ligeoverfor Præsten og hans kirkelige Foresatte, ogsaa kunde træde frem. Det meget ærede Mindretals Forslag har jeg ikke kunnet tiltræde, fordi det efter min Opfattelse ikke ubehørlig, at det kunde modtage den Fortolkning, at den egentlige Sjælesorg, som hidtil alene har været Præsten overdraget, ogsaa kunde indbrages med under Menighedsraadets Virksomhed. Jeg har ikke kunnet gaa ind paa, at Menighedsraadet skulde have en saadan Indflydelse, og det af forskjellige Grunde. Jeg skal kun her tillade mig at fremhæve to blandt de for mig vigtigste. Den ene er den, at jeg troer, at der ikke vil findes Mænd med de fornødne Kræfter og Egenheder tiltræde omkring i Menighedsrådene; i de allerfleste vil de vistnok savnes. Min anden og egentlige Hovedgrund er den, at jeg maa finde det utilraadeligt, farligt, ja endog saa skadeligt, at Menighedsraadene skulle ukalbede og maaskee ofte uønskede indtrænge sig i nogle af det private Livs allerdelikateste og ømmeste Forhold. Jeg er overbevist om, at en saadan Virksomhed fra Menighedsraadenes Side meget snarere vil skade end gavne, og jeg troer, at dersom en Bestemmelse desangaaende blev optagen i denne Lov, vilde Intet mere bidrage til at afholde Menighederne fra at stemme for at faae Menighedsraad. Jeg har søgt at bringe den Tanke frem, som ogsaa er udtalt i Udvalgets Motivering, at jeg med Glæde tiltræder og tilraader, at Menighedsraad maatte blive oprettede, men det har altid været under den Forudsætning, at Loven maatte blive saaledes i det Væsentlige

omændret, som de Endringsforslag, til hvilke jeg har sluttet mig, tilsigte, og navnlig at Deeltagelse i Sjælesorgen maatte holdes aldeles ude fra det, hvormed Menighedsraadet skulde have at gjøre. Jeg har søgt at bringe denne min Tanke i den Form, hvori den nu foreligger det høitærede Thing i mit Endringsforslag. Om jeg har været heldig eller uheldig i denne Formulering, skal jeg aldeles henstille til det høitærede Things sagkyndige og humane Bedømmelse. Skulde imidlertid den Tanke, jeg har bestræbt mig for at gjøre tydelig for det høitærede Thing, beles af Mange her, men man skulde finde, at der i Formen af Endringsforslaget skulde være en Mangel, Noget, jeg ret villig antager kunde være Tilfældet, vil det ikke kunne være umuligt inden Sagens tredie Behandling at see det omændret ved Medvirkning af det meget ærede Thing, og Intet skulde være mig kjærere, end at den Tanke, som ligger mig saa meget paa Hjerte, kunde fremtræde saa klart og tydeligt som muligt. Skulde imidlertid det høitærede Thing finde, at det heller ikke egne sig dertil, og altsaa forkaste det, skal jeg tiltræde det meget ærede Udvalgs Fleertals Forslag, at Paragraphen udgaaer, thi saa vilde jeg dog finde den Frygt, som jeg nærer for den omhandlede Fortolkning, fjernet. Skulde heller ikke dette finde det høitærede Things Bisfald, og man skulde gaae nærmere ind paa de Bestemmelser, som Udvalgets § 15 indeholder, da vilde min Stilling til hele Loven blive i den Grad forandret, at jeg meget betvivler, at jeg ved den endelige Vedtagelse kunde stemme for den. Efterat have afgivet disse oplysende Forklaringer skal jeg gjentagende anbefale mit Endringsforslag til Vedtagelse eller ialtfald til en velvillig og skaanom Bedømmelse.

Mørgaard: Jeg er ikke enig med den høitærede Minister i at sætte saa lidt Pæris paa, enten man vedtager eller forkaster § 23, som angaaer den Indflydelse, som Menighederne eller Menighedsraadene skulle have paa Valget af Præsten. Sagen har endog saa stillet sig saaledes for mig, at det vil have megen Indflydelse paa, hvorvidt jeg kan stemme for Loven eller ikke, om § 23 forkastes, og man altsaa tilraader at bibeholde den Bestemmelse,